

Nr 78.

Av herr **Bäcklund**, om pension åt städerskan *Augusta Pettersson*.

Fru Augusta Pettersson, Rödesund, Karlsborg, är 71 år gammal och har innehaft anställningen såsom städerska vid statens järnvägars överliggningsrum för tågpersonal i Karlsborg under en tid av över 45 år. Enligt utfärdad läkarintyg är hon nu på grund av hjärtsjukdom och nedsatta kroppskrafter oförmögen att vidare fullgöra det med hennes anställning förenade arbetet.

Då fru Augusta Pettersson alltså av angivna orsaker är i behov av att få upphöra med städningsarbetet vid statens järnvägar, synes det med rättvisa och billighet överensstämmande, om hon efter ett så långt och plikttroget arbete tillerkännes pension, då hon nu vid hög ålder på grund av sjukdom nödgas lämna sin anställning. Hennes man, förre e. o. vagn- och stallkarlen C. Pettersson, Karlsborg, vilken är över 70 år gammal, åtnjuter visserligen sedan några år tillbaka en mindre årlig pension från statens järnvägar, men det förhållandet bör inte utgöra hinder för beviljandet av tjänstepension även åt hustrun, alldenstund sådant är tillåtet för dem, som innehaft statstjänst med garanterad pensionsrätt. Här föreligger också den omständigheten, att mannens pension är liten och fru Petterssons inkomst genom städningsarbetet varit ett nödvändigt tillskott för familjens uppehälle. Makarna Pettersson ha haft 13 barn att uppfostra, vilket givetvis krävt mycket arbete och försakelse för att med sina små inkomster kunna hålla ihop denna stora familj. Bara uppfostringsarbetet kunde i detta fall vara värt en statspension. Men här föreligger inget behov att av den anledningen ifrågasätta pension, då det finns en lång och plikttrogen verksamhet i statens tjänst, som enbart bör vara motiv nog för beviljandet av en mindre pension.

Riksdagen har tidigare i många fall behjärtat framställningar om pensioner åt personer, som utfört arbete åt staten en längre tid eller genom sjukdom blivit urståndsatta att utföra arbetet. Förra årets riksdag beslöt att tillerkänna en städerska i Nässjö, som på grund av sjukdom måst lämna sin anställning, en årlig pension av 564 kronor. Där hade visserligen avlöningen utgått med högre belopp än i detta fall, men det bör ju icke heller bortses ifrån att anställningstiden i detta fall är 28 år längre. Därför synes det mig, som om den summa, vilken i detta fall bör utgöra pensionen, vore riktigt avvägd, om den sättes till 420 kronor per år. De s. k. riksdagspensionerna, som beviljas till änkor efter befattningshavare, utgöra numera i de flesta fall 384 kronor per år. På grund härav synes det rättvist, om den, som utfört arbete en lång följd av år åt staten, erhöle något högre pension.

Med anledning av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte medgiva, att städerskan fru Augusta Pettersson, Rödesund, Karlsborg, må från och med månaden näst efter den, då hon frånträder sin anställning såsom städerska vid statens järnvägar, under sin återstående livstid uppbära en årlig pension av 420 kronor.

Intygen över åberopade förhållanden tillställas vederbörande utskott.

Stockholm den 19 januari 1929.

Helge Bäcklund.
